

גונבים את ים המלח

עמ' 5

פועלי כל הארצות התאחדו!

זה הדבר

زوهديرخ ZO HADEREKH

גיליון 4 / 28 בינואר 2026

100 אלף זעקות נגד הרצח

צילום: אל-איוואד

שובה של המשותפת

אתגר האחדות נגד הפשיזם

הפועלים אחראים ליוקר הדיור

"עלות העובדים הזרים שהגיעו לישראל עלתה מ-800 שקלים ל-1,800 שקלים ביום, שזאת הוצאה עצומה. זה מקשה על הקבלנים להוריד מחיר. נושא כוח האדם הוא מאוד אקוטי. בטווח הקצר אני רוצה להביא עובדים זרים, אבל להביא אותם במחיר סביר. לא יכול להיות מצב שעלות של עובד זר תהיה גבוהה מעלות של עובד מקומי. זה לא הגיוני", כך אומר צורי דבוש, יו"ר חברת קליל, המתמודד בימים אלה על תפקיד נשיא התאחדות התעשיינים."

היאלי יעקבי-הנדלסמן, "ישראל היום", 19.1

לא חוקרים את ההסתה בערוץ 14

"משטרת ישראל מעריכה כי יידרשו לה עוד כשמונה חודשים כדי לגבש דעה האם תלונה שהוגשה נגד ערוץ 14 בטענה לשידור המסית לרצח עם, אלימות וגזענות, מצדיקה פתיחה בחקירה פלילית, כך לפי הודעת עדכון שמסרה המדינה לבג"ץ, בעקבות עתירה שדרשה לפתוח בחקירה פלילית נגד הערוץ. במשטרה מסבירים כי הגורמים האחראים לבחינת ההתבטאויות החשודות כמסיתות מעדיפים לבחון התבטאויות אחרות, שנחשבות לדחופות יותר. במשטרה הודיעו לביהמ"ש כי הם עסוקים בטיפול בתלונות על הסתה של ערבים, ואין להם פנאי לטפל בהסתה של יהודים."

אורן פרסיקו, "העין השביעית", 18.1

דברים בשם אומרם

שחיתות טראמפ הפכה נורמה...

"הנתונים הכלכליים בשנה הראשונה לכהונת הנשיא טראמפ אינם היחידים הבולטים לרעה. בממשל טראמפ מתבלטים ביתר שאת שני סעיפים נוספים: האחד, התערבות ממשלתית חסרת תקדים במגזר הפרטי, ובכלל זה רכישה חלקית של חברות טכנולוגיה אמריקאיות. והשני, סחר-מכר בהטבות לחברות שמוכנות להתאים את עצמן למדיניות הממשל ולהזרים כסף לכיסו הפרטי של טראמפ. השחיתות האישית הבוטה שהפגין טראמפ – שמוכר מטבעות קריפטו בתמורה לפגישות איתו ועבור חנינות והשפעה, וש מבקש חוזים לעסקיו בתמורה ליחסים דיפלומטיים – היא מנגנון שהרס כלכלות והפיל אימפריות. היא מנחה את מדיניותו הכלכלית הפנימית והחיצונית של הממשל, ובשנים שלאחר טראמפ יהיה קשה לטהר את הרעל שהזרימה בעורקי השלטון בארצות הברית ובעולם כולו."

דפנה מאור, "הארץ", 16.1

... והצפייה בטרומפ הפכה לפולחן

"ההמתנה הדרוכה והמותחת לתקיפה של ארצות הברית באיראן הכניסה את שידורי החדשות בטלוויזיה הישראלית למצב הצבירה החדש האהוב עליהם: ניסיון איך-סופי, סיזיפי וכפייתי לפענח את רצונו של מי שזוכה מהחברה הישראלית ליחס של אל – נשיא ארה"ב דונלד טראמפ. השידור הישיר של הנאום שנשא בדטרויט המחיש את גודל האובססיה וההעצרה. במשך כחצי שעה הופקעו שידורי הפריימטיים בכל חמשת ערוצי השידור לטובת הנאום. מי פחות ומי יותר – כולם העבירו קטעים נרחבים ממנו בשידור חי. הכול בצפייה נרגשת למוצא פיו של האל, לכמה משפטים שיזרוק ושיחצו את גורל הישראלים בעתיד הקרוב. שהרי הוא הכול בעת ובעונה אחת: ודאות וכאוס. איש אינו יודע. האל הוא גחמני, זה טבעו. האדם מנסה לנחש את כוונותיו. זה המשחק, משחרר הציוויליזציה. אולי חוכמתו עתיקה, אולי הוא מטומטם. כוכב הטלוויזיה האולטימטיבי."

רוגל אלפר, "הארץ", 15.1

גם נוקם בנוברגיה כי לא קיבל נובל

"נשיא ארה"ב דונלד טראמפ שלח מכתב חריג ומעורר תהיות לראש ממשלת נורבגיה, שבו קישר בין החלטת ועדת פרס נובל שלא להעניק לו את הפרס לשלום לבין תוכניותיו להשתלט על גרינלנד. המכתב, שנשלח לראש ממשלת נורבגיה יונאס גאר סטרה, מסביר כי טראמפ אינו חש עוד 'מחויבות לחשוב אך ורק במונחים של שלום' לאחר שלא זכה בפרס נובל לשלום, וכי ברית נאט"ו צריכה לסייע לארצות הברית בסיפוח גרינלנד."

אריאל ויטמן, "גלובס", 19.1

מכתבים למערכת

המרוץ נגד זכויות האדם

הממשלה והכנסת ממשיכות במרוץ למיטוט הדמוקרטיה וזכויות האדם בישראל. בכנסת נדונות הצעות חוק עונש מוות, פיצול תפקיד היועץ המשפטי לממשלה ופוליטיזציה של מח"ש; שר המשפטים מוביל את הממשלה בדריסת מערכת המשפט, שר התקשורת הכריז מלחמה על העיתונות החופשית ושר התרבות חוסם כל אפשרות לתרבות בועטת וביקורתית. זה כבר לא דיון תיאורטי בדבר "משבר חוקתי": אנחנו באגודה לזכויות האזרח רואים בשטח איך נשחקות החלטות ופסיקות שהיו אמורות להגן על זכויות האדם, ואיך השגרה היא חריגות מסמכות, שרירותיות וניצול הכוח השלטוני.

כשהבלמים נשחקים, העבודה שלנו הופכת קריטית עוד יותר. אנחנו כאן כדי להזכיר לרשויות שעדיין יש כאן חוק, יש גבולות לסמכות ויש אחריות. אנחנו כאן כדי להציב קווים אדומים, להגן על זכויות בסיסיות, ולוודא שגם בתקופה של שחיקה בנורמות הדמוקרטיות, יש מי שנלחם למען זכויות האדם. מעתירה שהגשנו נגד חסימת יישוב ופגיעה באלפי תושבים חפים מפשע, דרך ההתנגדות שלנו לרפורמה בתקשורת שמאיימת על חופש העיתונות, ועד המאבקים למען הזכות לחינוך, הזכות לבריאות וההגנה מפני עיכוב ואליונות ללא עילה – אנחנו נמשיך לפעול. כל עוד יש ציבור שמוכן לעמוד על זכויותיו – נמשיך לעמוד לצדו.

נועה סתת, מנכ"לית

האגודה לזכויות האזרח

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

נציגי חד"ש, רע"מ, בל"ד ותע"ל לאחר החתימה על המסמך להקמת הרשימה המשותפת (צילום: עיריית סח'נין)

שנת בחירות: מבחן האחדות נגד הפשיזם

למחרת ההפגנה בסח'נין והחתימה על הסכם העקרונות. כותרת המודעה: "צריך מפלגה יהודית-ערבית". נאמר בה: "צריך מפלגה שתתעלה לגדול השעה ברגע ההיסטורי הזה, תראה את הדרך, ואז תקדם באחריות חיבורים כדי לבנות מחנה יהודי-ערבי מאוחד, שיבטיח השתתפות רחבה בבחירות ואת זה שממשלת השינוי באמת תביא שינוי" (כך במקור). על המודעה חתומים עשרות יהודים וערבים ששמותיהם מסודרים לפי תואריהם האקדמיים ובהם "דוקטורים" ו"פרופסורים" רבים. במודעה, ביוזמת התנועה "עומדים ביחד", בולטים חברי מרצ המנוחה ובחוריה – מאוכזבי "הדמוקרטים" בראשות יאיר גולן, סגן רמטכ"ל לשעבר שהיה במשך שנים שותף בכיר לדיכוי הפלסטינים בשטחים הכבושים.

זכותה של כל קבוצה המונה לפחות מאה אזרחים להקים מפלגה חדשה. אך זו צינור להקים בשם האחדות היהודית-ערבית מפלגה חדשה שתפגע דווקא באותה אחדות והעלולה בבחירות הקרובות לגרום אובדן רכבות קולות הנחוצים עד מאוד (ע"ע מרצ ובל"ד). יתר-על-כן, ההבנה של המפה הפוליטית והזיכרון ההיסטורי של יוזמי המפלגה החדשה לוקים בחסר. קיימת בישראל מפלגה אחת יהודית-ערבית, המפלגה הקומוניסטית, שנוסדה כבר לפני יותר ממאה שנה בתנאים הקשים של המאבק בקולוניאליזם ובאימפריאליזם. מק"י אף יזמה ב-1977 את כינון חד"ש, החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון, בה פועלים בצוותא יהודים וערבים.

אם מקימי מפלגת "עומדים ביחד" חפצים באחדות, הדרך הנכונה והיעילה ביותר היא להצטרף לחד"ש ולפעול במסגרתה ובמוסדותיה - ממזכירות החזית, דרך המועצה, הוועידה וועדי הסניפים. אמנם לחד"ש מצע רחב ומקיף יותר מזה של מפלגת עומדים ביחד, הכולל הגנה על זכויות עובדים, דיור לכול, התנגדות להפרטה, קידום מדיניות רווחה, חינוך ושירותים ציבוריים שוויוניים, מאבק לשוויון החברה הערבית והנשים, הגנה על הסביבה וצדק סביבתי, וכן חיסול הנשק להשמדה המונית – כאן ובכל המזרח התיכון; אך סביר להניח שמקימי המפלגה החדשה יסכימו עם רוב העקרונות הללו.

חד"ש חייבת לעשות מאמץ לצרף לשורותיה שתי יוזמות פוליטיות נוספות שהוקמו בשנים האחרונות: השמאל האמוני והקולקטיב המזרחי-אזרחי. במסגרת חד"ש פעלו ופועלים חברים ערבים ויהודים המחזיקים באמונות שונות. במשך שנים רבות פעלה במסגרת חד"ש תנועת הפתחים השחורים בהנהגת צ'רלי ביטון המנוח, אשר כיהן כחבר כנסת בסיעת חד"ש בין 1977 ל-1992. לחפצים באחדות ישנה כתובת, יש עשייה ויש מצע "שבאמת יבטיח שינוי" (כדברי מייסדי מפלגת "עומדים ביחד"). מול סכנת הפשיזם המוחשית וצוברת התאוצה, הדלתות של חד"ש פתוחות לרווחה. נחזור ונדגיש: קריאה לאחדות סותרת כל ניסיון לפילוג השורות.

אפרים דויד

ראשי חד"ש ושלוש המפלגות הערביות רע"מ, תע"ל ובל"ד הצהירו ביום חמישי (22.1) על כוונתם לרוץ בבחירות הקרובות ברשימה משותפת. על ההצהרה חתמו חברי הכנסת איימן עודה, אחמד טיבי, מנסור עבאס וח"כ לשעבר סאמי אבו שחאדה.

מעמד החתימה על המסמך היה במהלך ישיבה משותפת של ועדת המעקב העליונה וועד ראשי הרשויות המקומיות הערביות, שהתקיימה בבניין עיריית סח'נין. הישיבה נערכה בתום הפגנת הרבבות בעיר במחאה על הפשיעה והאלימות בחברה הערבית. אין זה מקרה שהסכמה עקרונית זו הושגה בתום ההפגנה הגדולה ביותר שנרשמה בחברה הערבית בשנים האחרונות. רוח האחדות והמאבק נשבה מעל עשרות אלפי המפגינים הערבים והיהודים.

כמה לקחים מהבחירות האחרונות

השנה הנוכחית היא שנת בחירות. יהיו אלה בחירות גורליות בשאלה האם שלטון הימין הקיצוני והגזעני ימשיך בהרס או שתקום חלופה דמוקרטית יהודית-ערבית. לשם כך יש למצות את המו"מ, שצפוי שיהיה רצוף משברים, ולהקים את המשותפת במהרה. אין לשכוח שבבחירות לכנסת ה-20, שנערכו במרס 2015, המשותפת בראשות ח"כ עודה השיגה 13 מושבים. כעבור ארבע שנים, בבחירות שנערכו בספטמבר 2019 לכנסת ה-23, הגיעה המשותפת לשיא כוחה עם 15 חברי כנסת. עקב פרישת רע"מ, בבחירות לכנסת ה-24 שנערכו במרס 2021, ירד מספר המושבים לשישה. עתה ועל רקע הפשיזציה המואצת המתחוללת בישראל, צופה ח"כ עודה למשותפת סיעה גדולה של כ-17 נבחרים "שבכוחה להפיל את נתניהו וכנופייתו מהשלטון". לפי הסקרים שפורסמו בשבועות האחרונים, אם אכן תהיה המשותפת סיעה של 15 עד 17 חברי כנסת, היא תהיה השלישית בגודלה.

לקראת הבחירות לכנסת הנוכחית כבר הסכימו חד"ש, תע"ל ובל"ד הסכם לריצה יחד, וזאת לאחר שלא עלה בידיהם לשכנע את רע"מ ואת העומד בראשה, ח"כ עבאס, להצטרף ולהקים רשימה משותפת. אך ברגע האחרון, החליטה בל"ד לפרוש מההסכם המוקדם. כזכור, בל"ד לא עברה את אחוז החסימה ולכן 139 אלף קולות נזרקו לפח. גם מרצ בשמאל הציוני שבהכחדה לא עברה את אחוז החסימה וכך אבדו יותר מ-150 אלף קולות. צחוק הגורל: סיסמת הבחירות של מרצ הייתה "אל תזרוק את הקולות לפח". קולותיהן האבודים של מרצ ובל"ד שקולים לשבעה חברי כנסת.

לאחר ההפגנה בסח'נין, הפתעה על הבוקר

הלך הנלמד מהבחירות האחרונות הוא שאחדות שורות מול הסכנה הפשיסטית אינה רק סיסמא נכונה, צריך לתרגם אותה לשפת המציאות. לכן, הופתעו רבים לגלות מודעה על פני עמוד שלם בגיליון "הארץ" של סוף השבוע (23.1),

"סולידריות עם סילוואן" מפגינים מול בית ראש העיר ירושלים נגד הפינויים של מאות משפחות בסילוואן (צילום: פרי גרזולם)

המאבק על ירושלים הוא מאבק על העתיד

ההריסות בשכונה למשך חודשים, ולהתעוררות של מאבקים נוספים, בהם מאבק תושבי ג'בל אלמוכבר, שיצאו גם הם להפגנות מול עיריית ירושלים. אלה לא היו ניצחונות מלאים, אבל הם הוכיחו אמת אחת: מאבק פוליטי מאורגן של העם מייצר כוח, וכוח משנה מציאות.

הדרך לבנות כוח כזה עוברת במקום שהזנחנו במשך דורות – בעזרה הדדית, בחינוך תודעתי ובעבודה עמוקה עם הקהילה דווקא במערב העיר, על מנת לבנות כוח פוליטי מתקדם שיביא להכרעה בכיוון של עצמאות פלסטינית. בשנים האחרונות פועלים סניפי מק"י, חד"ש ובנק"י בירושלים לבניית כוח פוליטי במערב העיר, ומרכזים בכך מאמץ אסטרטגי. למעלה מחמש שנים של התארגנות אחראית איפשרו צמיחה, העמקת יכולות, והנחת תשתית ארגונית שמסוגלת להוביל מאבקים להסרת הדיכוי עצמו – לא רק לבליתחת הזמנית.

באמצעות בניית כוח מוניציפלי פוליטי, מודע ועקבי, ניתן לאחוז במקדי כוח, לבנות אמצעים, וכך לאחד שכונות למרות הדיכוי הבלתי פוסק. להיאבק יחד נגד מדיניות הנישול; נגד הפינויים בסילוואן; נגד טבעת החנק ההתנחלותית סביב העיר העתיקה; נגד תוכניות הממשלה ב-E1; ונגד הטרנספר השקט אל מחוץ לחומות.

מירושלים יגיע הפתרון

המפתח לשינוי אמיתי הוא מאבק פוליטי מתמשך – בירושלים וברחבי הארץ – המחבר בין המאבק המוניציפלי לבין פתרון הקבע: מדינה פלסטינית עצמאית. במקביל למאבק בבלימת ההרס וההתנחלויות, עלינו לבנות בכל הכוח חזית פוליטית רחבה. מירושלים ייצא הפתרון. לכן עלינו להיות על המשמר, לבלום את השינויים שמקדמת הממשלה בשטח, ולהיאבק למען עתיד שונה.

הכוונה לעתיד שבו ירושלים אינה עיר של שליטה ודיכוי, אלא עיר של שתי בירות, של שוויון ושל תקווה. לא מחולקת באלימות בגדרות וכוחות דכאניים, אלא מחולקת כתוצאה של מאבק פוליטי צודק, על בסיס פתרון שתי המדינות של חד"ש. בלי עצמאות לפלסטינים – אין עתיד לירושלים. ובלי צדק בירושלים – אין עתיד לא לישראלים ולא לפלסטינים.

המצב בירושלים, במזרחה ובמערבה, אינו גזירת גורל. הוא תוצאה ישירה של היעדר התארגנות פוליטית שמאלית רחבה, שורשית ומחוברת באמת לתושבי העיר. הוואקום הפוליטי הזה הוא שמאפשר את הסירוב המתמשך להכריע בשאלה הבסיסית: האם יינתנו לפלסטינים חירות, ריבונות ומדינה עצמאית – או שימשיך להתקיים משטר של כיבוש, נישול ודיכוי?

במזרח ירושלים חיים מאות אלפי פלסטינים ללא אזרחות וללא זכויות פוליטיות. הם משלמים מסים – ומקבלים דיכוי. שלטון שאינו מתכוון לעולם לראות בהם אזרחים שווים מנהל מולם מצב ביניים מכוון: לא סיפוח עם שוויון זכויות, ולא שחרור ועצמאות.

מאז ה-7.10 בירושלים שורר מצב מסוכן. בניגוד לעזה, אין כאן השמדה שיטתית; בניגוד לגדה, כוח העבודה ברובו מנוצל ישירות בידי מעסיקים ישראליים. זה המקום שבו מתקיים כיום משטר אפרטהייד מובהק, בדומה לדרום אפריקה של פעם: משטר המבקש לנצל את כוח העבודה של המדוכאים מבלי להעניק להם חירות, ועדיין לא עבר כולו לשלב של קולוניאליזם השמרתי החותר לשלול את קיומם.

התוצאה ברורה: פינויים, הריסות, דיכוי אזרחי, הנחזה וייאוש פוליטי. מציאות כזו לא יכולה, ולא תוכל, לייצר ביטחון או שקט. אם לא נכריע באמצעות התארגנות פוליטית חזקה כדי לבלום הידרדרות דומה בירושלים, ההכרעה תהיה בכיוון ההפוך.

לא סולידריות ריקה

ההפגנה שהתקיימה ביום חמישי האחרון (22.1) מול בית ראש העיר נגד הפינויים של מאות משפחות בסילוואן היא צעד חשוב והתקדמות ברורה בכיוון הנכון. היא מסמנת חזרה למאבק פוליטי ישיר, כזה שמבין שירושלים היא זירה מרכזית, ושהלחץ חייב להיות מופעל גם, ובעיקר – מצד תושבי מערב ירושלים. התארגנות פוליטית במערב העיר אינה מחווה של סולידריות בלבד. היא תנאי הכרחי לבניית כוח מוניציפלי שיוכל לבלום מדיניות של טיהור אתני, לשנות סדרי עדיפויות ולערער על המנגנון של הדיכוי.

כבר ראינו שזה עובד. ב-2019 הוביל מאבק עקבי מול בית ראש העיר לעצירת המצור המשטרתי על עיסאווייה, לעצירת

מפעלי ים המלח (צילום: ויקימדיה)

הזדמנות להלאים את מפעלי ים המלח

דרמטית בים ובאזור כולו: מפלס הים הולך ויורד בהיקף ניכר – כמטר ורבע בשנה, שטח הים מצטמק, החוף מתרחק והולך, וכמעט כל חופיו רצופי בולענים ובלתי נגישים. המרחב כולו סובל מרמיסת ערכיו הסביבתיים: צלקות של כריית קרקע ועבודות עפר, המלחת שטחים טבעיים והסטות נחלים. חלק משמעותי ממפגעים קשים אלה הוא תוצאה ישירה של פעילות מפעלי ים המלח לאורך השנים. כיום, אזורים שבהם פעלו תשתיות ישנות ננטשו והם עומדים חרבים.

הון ושלטון נגד הסביבה

על הקשר בין ההון והשלטון לבין הפגיעה בסביבה עמד דו"ח מיוחד שפרסם מבקר המדינה במרס 2025. עולה ממנו כי השרים והפקידים הבכירים במשרדי האוצר, האנרגיה והסביבה וברשות מקרקעי ישראל לא גבו תשלומים על כריית משאבים ושימוש בשטח ולא יודעים מה נעשה בתחומי הזיכיון. זאת על אף שכי"ל חולשת על שטח שגודלו יותר מפי 11 משטחה המוניציפלי של ת"א-יפו.

כי"ל נהנית ממחצבים ציבוריים אשר לא שילמה עבורם היטל, ולא שילמה עבור שיקום הטבע לאחר חציבתם. למרות שידוע לכל כי פעילות המפעלים מזיקה לסביבה, רק בשנת 2023 החל המשרד להגנת הסביבה למפות את כל התשתיות התעשייתיות הקיימות בתחום הזיכיון ולהן פוטנציאל ליצירת מפגעים סביבתיים. המיפוי העלה כי קיימות 230 תשתיות תעשיות וכי חלקן פועלת ללא אסדרה סביבתית ברישיון העסק או במסגרת רגולטורית אחרת ההולמת את מאפייניהן. המשרד אף לא בדק את האפשרות לגבות היטל הטמנה מהחברה המייצרת פסולת רבה, וכך הפסידה קופת המדינה בין 90 ל-130 מיליון שקל מאז 2007.

יצוין שמאז שנת 2020 אירעו שמונה אירועי דליפה של חומרים מזהמים מקווי ההולכה בתחום הזיכיון לשמורת הטבע מדבר יהודה, אשר גרמו נזק אקולוגי לבעלי החיים.

שמואל אורניץ

המאמר המלא פורסם באתר 'זו הדרך'

המועד להגשת הערות לתזכיר הצעת החוק "זיכיון ים המלח" שיוזם משרד האוצר הסתיים בשבוע שעבר (18.1). הוגשו שלוש עמדות ביקורתיות חריפות במיוחד למדיניות הכלכלית והסביבתית של ממשלת הימין. קואליציית ארגוני הסביבה להצלת הים המלח ומרצים באוניברסיטאות הזהירו מפני "הזדמנות היסטורית מוחמצת" ו"הרס מוחלט" של ים המלח; ואילו ההסתדרות דרשה לעצור את ההתקדמות בחקיקה עד להוספת פרק מוסדר ומחייב לשמירת זכויות העובדים של המעסיק הגדול בנגב.

זיכיון ים המלח הוא הזכות הייחודית להפקת מחצבים וכימיקלים שהוענק לראשונה לחברת מפעלי ים המלח הממלכתית ב-1961. הזיכיון יפוג ב-31 במרס 2030. לקראת תום הזיכיון, מקדם משרד האוצר חקיקה חדשה להסדרה עתידית. בין היתר מציע האוצר הקטנה של השטח המוקצה לפעילות הכרייה בכמעט חצי: מ-652 קמ"ר, 3% משטח מדינת ישראל, ל-350 קמ"ר.

בים המלח משאבי טבע רבים, בהם אשלג, כרום ומגנזיום. כרייתם מניבה רווחים משמעותיים לחברה המופרטת כימיקלים לישראל (כי"ל), בשליטת בעל ההון הישראלי עידן עופר המתגורר בלונדון. החברה הציגה רווח תפעולי תזרימי של 1.5 מיליארד דולר (כ-5 מיליארד שקל) ב-12 החודשים שהסתיימו בספטמבר 2025. צפוי כי הרווח התפעולי התזרימי שלה יעלה ל-1.8 עד 2 מיליארד דולר (כ-7 מיליארד שקל), אם תצליח לשמור על הזיכיון.

יצוין שמשרד האוצר והטייקון עידן עופר כבר הגיעו להסכמות מקדימות שיאפשרו פתיחת מכרז פומבי לגבי הזיכיון. תמורת הסכמתו של עופר, תקבל כי"ל פיצוי כספי של 2.54 מיליארד דולר "עבור הציוד והתשתיות במפעלים".

משאב השייך לציבור

ים המלח הוא משאב השייך לציבור, אך בעשרות השנים האחרונות הוא נוצל כמעט אך ורק למטרת מיקסום הרווחים של התאגיד המופרט ומשפחת עופר. בעשורים האחרונים נשאבו מהים מיליוני קוב של מים. נוצרה פגיעה סביבתית

לקראת ועידת המפלגה: במה דנים הקומוניסטים

התוכנית הכלכלית-חברתית

לגובה של 60% מהשכר הממוצע במשק, תשלום תוספת יוקר של 100% בהתאם לעליית מדד המחירים ומאחז ההתייכרות הראשון. בנוסף תובעת מק"י אכיפה של חוק שכר המינימום ושל חוקי העבודה – בהם חוקי הבטיחות בענפי התעשייה והבנייה, ביחוד בקרב העובדים הצעירים ובני הנוער, הערבים, הנשים, מהגרי העבודה, ובעלי המוגבלויות.

בתחום הדיור מציעה מק"י להקים בנק משכנתאות ממלכתי כדי לפתור את מצוקת המשאבים של הזוגות הצעירים ולבטל את הריבית על המשכנתאות לצעירים ולרוכשי דירה ראשונה. בצד זאת כוללת התוכנית הבטחת דיור ציבורי בשכירות או ברכישה לכל חסרי הדיור – ללא אפליה; פיקוח על שכר דירה כך שלא יעלה על 20% מההכנסה הנטו של המשפחה; ובנייה מסיבית של יחידות דיור להשכרה או לרכישה באמצעות חברות ממשלתיות כאמצעי עיקרי למאבק ביוקר הדיור.

מיסוי בעלי הון

כדי לממן צעדים אלה, כוללת התוכנית רפורמה במיסוי שתאלץ את בעלי ההון, את התאגידים הפיננסיים ואת החברות הגדולות לשלם מס הכנסה אמיתי. במסגרת זו יוגדל המס על הרווחים הפיננסיים, כולל רווחי הבורסה, ל-30%. כמו כן יוחזר לתקופה המס המקביל, באמצעות מימנו המעסיקים את מערכת הבריאות, עד ל-5% מהשכר הברוטו של העובד. בדרך זו ניתן יהיה לספק ביטוח סיעודי משופר לכלל האוכלוסייה. במקביל, יינתן פטור ממס הכנסה לשכירים המשתכרים עד לשכר הממוצע במשק ומס ערך מוסף, הפוגע בשכבות המוחלשות, יופחת ל-10%.

סעיף נוסף בתוכנית הוא הבטחת חינוך חינם, מגיל 3 ועד לאוניברסיטה – כולל בתארים המתקדמים; והשוואת התקציבים המופנים לתלמידים במערכות החינוך החילוני, החרדי והערבי, לאלה המופנים כיום בפועל למלכתי-דתי.

כדי לצמצם את הפערים החברתיים והכלכליים בין האוכלוסיות השונות, תובעת מק"י יישום של תוכנית החומש לאוכלוסייה הערבית והשקעה בחינוך, בדיור, ברווחה ובפנאי, במטרה להשוות את רמת השירותים, החינוך, הדיור, הרווחה ותוכניות הפיתוח בין ישובים ערביים ליהודיים. כמו כן מציעה התוכנית להקים אזורי תעשייה, תיירות ופנאי ביישובים הערביים באמצעות הכרזתם כאזורי פיתוח, ולהקצות ביישובים אלה קרקעות לבנייה לזוגות צעירים. צעדים אלה יסייעו גם למאבק בפשע המאורגן בחברה הערבית.

הסעיף האחרון בתוכנית מוקדש להגנה על המוסד לביטוח לאומי. מק"י דורשת להחזיר לקופתו את כל הכספים שנמשכו ממנה במשך השנים למימון תקציב המדינה. במקביל קוראת מק"י לביטול כל ההקלות שניתנו למעסיקים בתשלום דמי הביטוח הלאומי; לביטול כל הקיצוצים שנעשו בגמלאות – לרבות בקצבת הילדים, בהבטחת הכנסה ובדמי אבטלה; ולהעלאת הקצבה הבסיסית שמשלם הביטוח הלאומי, לרבות קצבת הזקנה, ל-25% מהשכר הממוצע במשק.

א. בן יאיר

מפגינות בתל אביב נגד יוקר המחיה (צילום: זו הדרך)

הוועידה ה-29 של המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) תפתח ב-12 בפברואר בשפרעם. בוועידה, שתימשך שלושה ימים, ישתתפו מאות צירים מסניפי המפלגה ברחבי הארץ. אלה ידונו בהתפתחויות הפוליטיות והחברתיות בישראל, בסוגיות ארגוניות ובאסטרטגיה של המפלגה לשנים הקרובות. בסיום הוועידה יבחרו הצירים את ועדת הביקורת המרכזית והוועד המרכזי של המפלגה, אשר יובילו את המפלגה עד הוועידה הבאה.

כהכנה לוועידה גיבש הוועד המרכזי היוצא של מק"י דו"ח בן כמאה עמודים הסוקר את המצב הפוליטי ודן בפעילותה של המפלגה בתחומים השונים: המאבק נגד הכיבוש ומלחמת ההשמדה בעזה, המערכה נגד הפשיזם ולמען דמוקרטיה, המאבק המעמדי, המאבק לשוויון מגדרי, התמודדות עם משבר האקלים ועוד. כמו כן נכלל בדו"ח פירוט על פעילותם של חברי וחברות המפלגה במסגרות שונות, בהן סיעת חד"ש בהסתדרות, ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי (בנק"י), שותפות השלום, וכן העיתונים המפלגתיים "אל-אתחאד" ו"זו הדרך". לקראת הוועידה יפרסם "זו הדרך" קטעים מתוך הדו"ח, המשקפים את הדיון הפנימי המתקיים במק"י.

להפסיק לממן מלחמות

בדו"ח שהכין הוועד המרכזי כלולה התוכנית הכלכלית-חברתית של מק"י ובה עשר נקודות. הנקודה הראשונה היא קיצוץ עמוק בהוצאות הצבאיות והפסקת מימון המלחמה בעזה, ההתנחלויות והכיבוש. לפי התוכנית, קיצוץ זה יאפשר העברת משאבים רבים לטובת כלל האזרחים ולפיתוח מערכות החינוך, הבריאות והשירותים החברתיים.

הנקודה השנייה היא הגנה על האינטרסים של העובדים והמשק הישראלי מפני תכתיביהם של ארה"ב, החברות הרב-לאומיות, קרן המטבע הבינלאומית והבנק העולמי. במסגרת זו דורשת מק"י הגנה על הייצור המקומי מפני יבוא עם מחירי היצף והטלת מכסים על ארה"ב בדומה למכסים שארה"ב הטילה על ישראל.

כמו כן דורשת מק"י לבטל את חוק ההסדרים הלא-דמוקרטי, שבמשך עשרות שנים פגע ברווחה וקידם את ההפרטה; ביטול של כל תוכניות ההפרטה של החברות הממשלתיות והשירותים החברתיים; הלאמת אלו שכבר הופרטו, ודמוקרטיזציה בניהול החברות הממשלתיות.

עוד כוללת התוכנית הגנה על השכר הריאלי ועל רמת החיים של העובדים ומשפחותיהם: העלאת שכר המינימום עד

להסיר את סיוט המלחמה מהעמים

יורם גוז'נסקי מביא את ברכת בנק"י לוועידה ה-17 של מק"י (צילום: ארכיון)

אותי. איש לא דיבר איתי. אבל כיום הם רוצים שאני אייצג אותם בוועד העובדים".

סלים אל-קאסם מנצרת תיאר את המכשולים בדרכם של צעירים ערבים לרכוש מקצוע, את הסללתם לעבודות לא-מקצועיות ועונתיות במסעדות ובשווקים. הוא מתח ביקורת חריפה על הנהגת ההסתדרות המזניחה את ארגון הפועלים הערבים.

מרדכי פריינד מפתח-תקווה חלק מניסיונו: "במקום עבודתי בשופרסל, בו עובדים 700 איש, נבחרתי כמזכיר הוועד בפעם השנייה, תוך ידיעה ברורה של העובדים שאני פעיל מפלגתי. נבחרתי למרות החזית שנוצרה בין הנהגת ההסתדרות לבין המעבידים למנוע את בחירתי, תוך שימוש בשיטות אנטי-דמוקרטיות פסולות, אימים, לחץ ופיתויים... באספת פועלים שהוקדשה לבחירת ועד העובדים קיבלתי... 96% מקולות הפועלים... העובדים התעודדו ונוכחו לדעת, כי הקומוניסטים לא נרתעים מפני קשים, וכי בפעולה מאוחדת ללא מקרתיות יכולים להשיג הישגים".

נעים סלמן מירושלים סיפר על הפנתרים השחורים: "משותף לדיכוי העם הפלסטיני והדלות בשכונות העוני של ירושלים היא האלימות של פרשי משטרת ירושלים המופנית נגד המדוכאים משני העמים. הפנתרים השחורים נהדפים באכזריות בידי השלטון. תנועת הפנתרים השחורים היא ביטוי למחאת המדוכאים בשכונות העוני בירושלים".

את הדיונים בוועידה סיכם המזכ"ל מאיר וילנר, שאמר, בין היתר: "אנו כואבים את כאבם של הסובלים בקרית שמונה, את כאבם של הסובלים משני צדי הגבול... אנחנו רוצים להסיר את הסבל הזה, את הסיוט הזה של שפיכות הדמים מתושבי קריית שמונה ומכל תושבי ישראל. אנחנו רוצים להסיר את סיוט המלחמה מהעמים הערביים. אבל מי לא נותן שזה ייפסק? האחריות לכך היא ממשלת ישראל, ממשלת הכיבוש, שאיננה רוצה לסגת מהשטחים הכבושים אפילו במסגרת הסכם שלום-קבע".

ואסיים במשהו אישי. בוועידה ה-17 נבחרתי לראשונה כמועמדת לוועד המרכזי. היה לי הכבוד להמשיך בפעילות במוסד זה עד לפרישתי בשנת 2012.

תמר גוז'נסקי

יום רביעי, 21 ביוני 1972, שש בערב. בשדרות ירושלים ביפו, סמוך לאולם אלהמברה, המולה רבה. צירי הוועידה ה-17 של המפלגה הקומוניסטית הישראלית, חברי המפלגה, פעילי הנוער הקומוניסטי ואורחים נכנסים לאולם.

בשדרה עצמה – פשיסטים הנמנים עם הארגונים "דב" (דיכוי בוגדים) ו"גורי זאב" צווחים קללות ומיידים אבנים ובקבוקים לעבר המתקבלים. חברי הנוער הקומוניסטי יוצרים שרשרת אבטחה על שפת המדרכה. שוטרים הניצבים בסמוך מגלים אדישות אפילו כאשר האבנים שוברות שמשות בדלתות הכניסה לאולם ולא פועלים להרחקת הבריונים.

אווירה חגיגית

באולם המלא מפה לפה שוררת אווירה חגיגית. על הבימה מתנוססת סיסמת הוועידה: "נגד

הכיבוש – בעד השלום". 1,500 הצירים מקבלים בתשואות את חברי נשיאות הוועידה התופסים את מקומותיהם: חברי הוועד המרכזי של מק"י, חברי מזכירות בנק"י וכן הנציגים של מפלגות קומוניסטיות ופועליות, שיברכו במהלך הוועידה והגיעו מ-18 ארצות: ברית-המועצות, בולגריה, איטליה, צ'כוסלובקיה, צרפת, צ'ילה, גרמניה הדמוקרטית (המזרחית), ארצות-הברית, קפריסין, הונגריה, קולומביה, מונגוליה, גרמניה המערבית, פולין, ספרד, אוסטריה וקנדה, וכן יועץ השגרירות של קובה. ברכות בכתב נתקבלו מ-35 מפלגות וביניהן – המפלגה הקומוניסטית הירדנית, מפלגת טודה באיראן, המפלגה הקומוניסטית העיראקית והמפלגה הקומוניסטית היוונית.

בין האורחים מישראל – נציגים של הוועד למען השלום, תנועת העולם הזה, הקיבוץ הארצי, תנועת הידידות עם ברה"מ, תנועת נשים דמוקרטיות בישראל (תנדי") וברית השמאל.

תופיק טובי, חבר הלשכה הפוליטית ומרכז המזכירות, מכריז על פתיחת הוועידה ומזמין לבימה את שלושת ותיקי המפלגה – אריה זברק, אסתר זילברברג ודבורה וינוגור. השלושה נושאים דגל אדום, דגל ישראל ודגל מק"י. את הדין והחשבון לוועידה מגיש המזכ"ל מאיר וילנר. הערב ננעל במצעד של חברי בנק"י בחולצות לבנות ובעניבות אדומות. את ברכת התנועה מביא יורם גוז'נסקי, מזכיר בנק"י.

במה דנו בוועידה?

במהלך ארבעת ימי הוועידה דנו הצירים בנושאים פוליטיים, רעיוניים וחברתיים שעל סדר היום ובפעילות המפלגה עצמה. באה לידי ביטוי ההערכה ל"מכתב השמיניסטים" שנשלח לראש הממשלה גולדה מאיר באפריל 1970.

הצירים התייחסו בדבריהם למאבק בכיבוש ובהשלכותיו, למצב הבינלאומי, לפעילות באוניברסיטאות, ברשויות המקומיות ובאיגודים המקצועיים, לעבודת סניפי המפלגה ולנושאים חשובים נוספים. היו ששיתפו את הוועידה בניסיון פעילותם במקומות עבודתם.

רחל בכר מתל-אביב, פועלת בבית חרושת לנייר צילום, תיארה את שכון הנמוך של הפועלות וסיימה את דבריה באומרה: "בעת מלחמת יוני 1967, הפועלים במפעל החרומו

טראמפ הפקיר את שותפיו הכורדים לידי א-שרע וארדואן

כורדיסטן הסורית נפלה

הנשיא טראמפ, נשיא סוריה א-שרע ויושב העצב הסעודי בן סלמאן (צילום: הבית הלבן)

מבט מעבר לגבול

על רקע התפתחויות אלה פרסמה המפלגה הקומוניסטית הטורקית ניתוח של המצב הפוליטי האזורי. לפי הניתוח, הדינמיקה של הפיצול והאלימות העדתית בסוריה משרתת את האינטרסים של ארה"ב, טורקיה וישראל, השואפות לנצל את הכאוס במדינה לקידום השפעתן. "ברור כי ממשלת טורקיה, המעניקה תמיכה בלתי-מסויגת לשלטון הג'האדיסטי בסוריה – הכולל בשורותיו רבים מיוצאי דאעש – אינה פועלת מתוך דאגה לאחדותה של סוריה וליציבותה, אלא כדי לבסס את הפרויקט הנאיא-עות'מאני שלה".

עוד נכתב במסמך שפרסמה המפלגה: "התרענו בעבר כי אחדותה של סוריה תחת השלטון הג'האדיסטי תתאפשר רק באמצעות מעשי טבח בכורדים, בעלוויים ובדרוזים. בדיוק לנקודה זו הגענו, ולכך התכוונו הכוחות האימפריאליסטיים התומכים בשלטון בסוריה. כל הגורמים הפועלים בשטח מאשימים זה את זה בפרו-אמריקאיות או בפרו-ישראליות. בלבול זה הוא ביטוי להצלחתו הגדולה של האימפריאליזם. אותם כוחות מחמשים את המיליציות הכורדיות, משסים בהן את כוחות המשטר הסורי, ומעודדים את השאיפות האזוריות של ממשלת טורקיה".

כמו כן התריעה המפלגה הקומוניסטית מפני השלכות ההתפתחויות בסוריה על היחסים בין המדינה הטורקית לבין אזוריה הכורדים. זאת על רקע ההסכם בין ממשלת טורקיה למחתרת הכורדית PKK שהסכימה להתפרק מנשקה: "יש האומרים 'אנו מקווים כי תהליך השלום בטורקיה לא ייפגע'. שום תהליך שלום לא ייפגע, משום שמה שמציגה ממשלת טורקיה אינו תהליך שלום אמיתי, אלא תהליך של הכנעת המחתרת הכורדית שהחל במקביל לחילופי המשטר בסוריה. יש להדגיש: תהליך שמחולל בעיות בסוריה לעולם לא יוכל לספק ביטחון ויציבות בטורקיה".

אסף טלגם

בשבועות האחרונים ניהלו כוחות המשטר בסוריה מתקפה עצימה נגד הכוחות הכורדיים בצפון-מזרח המדינה. הצבא הסורי הצליח להשתלט על שטחים נרחבים שהיו בשליטת המיליציות הכורדיות, כולל על שדות גז ונפט מרכזיים ועל מעברי הגבול עם עיראק. לפי דיווחים שונים, מחוזות רקה ודיר א-זור נפלו ברובם בידי כוחות המשטר, וכך גם חלק גדול ממחוז חסכה. השתלטות המשטר על שדות הגז והנפט שללה מהכורדים את מקור הכנסתם המרכזי, וכך פגעה קשות ביכולתם לקיים ממשל אוטונומי.

לאחר מתקפה זו, הסכימו בשבוע שעבר ממשלת סוריה והכוחות הכורדיים על הפסקת אש, שהושגה בתיווך השליח האמריקאי טום באראק. לפי ההסכם, כל הכוחות הכורדיים

ייסוגו מהגדה המערבית של נהר הפרת, וכל מעברי הגבול ושדות הנפט והגז שבידיהם יועברו לשליטת המשטר. עוד הוסכם כי בהמשך יפורקו המיליציות הכורדיות ואנשיהן יצטרפו לכוחות הביטחון של המשטר, וכי המנהל האוטונומי הכורדי בצפון-מזרח סוריה ישולב בתוך מוסדות המדינה. כמו כן, כל לוחמי המחתרת הכורדית PKK ייצאו אל מחוץ לגבולות סוריה. בתמורה יקבלו הכורדים אזרחות והכרה רשמית בשפתם ובתרבותם, וקצינים כורדים ימונו לתפקידים בכירים בצבא, במשטרה ובמנהל המקומי.

סוף האוטונומיה הכורדית

הסכם הפסקת האש הוא למעשה הסכם כניעה של החבל הכורדי האוטונומי למשטרו של אחמד א-שרע (לשעבר אבו מוחמד אל-ג'ולאני). א-שרע, איש אל-קאעדה בעבר, תפס את השלטון בסוריה עם הדחת משטר אסד בדצמבר 2024. הכורדים הצליחו לקיים ממשל משלהם בצפון-מזרח סוריה מאז 2013, עם נסיגת כוחות אסד מהאזור. בהמשך מילאו הכוחות הכורדיים תפקיד מכריע במאבק נגד ארגון הטרור דאעש, ובשל כך זכו בתמיכה צבאית ופוליטית של ארה"ב.

לאחר נפילת משטר אסד קיוו הכורדים לשמור על האוטונומיה שלהם והסתמכו על המשך התמיכה האמריקאית. אך בשבועיים האחרונים למדו על בשרם כי אין לסמוך על בריתות עם המעצמה האימפריאליסטית: ארה"ב משתמשת וזורקת בהתאם לצרכיה הפוליטיים המשתנים. חיסול האוטונומיה של הכורדים והכפפתם למשטר החדש בדמשק הם אינטרס מובהק של טורקיה וערב הסעודית, שותפותיה האזוריות של ארה"ב ונותנות החסות לא-שרע. בסופו של דבר, ההון הסעודי ושיתוף הפעולה הטורקי חשובים לטראמפ יותר מזכויותיהם הלאומיות של הכורדים או מהברית עמם.

עם זאת, לא ברור אם ההסכם בין המשטר לכורדים אכן יכובד, ומה יהיה מצבם של האחרונים תחת השלטון האסלאמיסטי. בדומה למתקפה של המשטר על הדרוזים ולטבח שבצע בעלוויים באזור החוף, רבים בסוריה חוששים כי הכורדים יהפכו קורבן לאלימות עדתית מצד השלטון.

השחקן וולטר מורה (ארמנדו / מרסלו) בסרט הברזילאי "סוכן חשאי"

'סוכן חשאי' או החיים תחת דיקטטורה

בתיאטרון יפו: ערב שירה סורית מודרנית

תחת הכותרת "נחשוב את פצעיך באצבעות רועדות", יתקיים בתיאטרון יפו (מפרץ שלמה 10, יפו העתיקה) במרצאי שבת, 7.2, בשעה 20:00 ערב שיוקדש לשירה הסורית המודרנית. לאחר עשרות שנים תחת משטר דכאני, עושרה התרבותי ומורכבותה של סוריה גלויים לעיני כל. לאורך המאה העשרים לכדה השירה הסורית את רחשי המציאות והביעה את צפונות הלב עוד בטרם פרצו התהפוכות הפוליטיות. בערב ישתתפו השחקנים: עידן בריר, עלי קאדרי, מרוא סעאבני וראודה סלימן; שירה: סופי צדקה; נגינה: יניב טיכמן וגדי סרי; עורך ומנחה: ד"ר דניאל בהר.

שבוע עיר / בעריכת לריסה מילר

* / תמי אסולין

יפו חלון ראה ים
יפו חלון ראה ים
יפו ראה
אימא פנים
מפוסל
יפו ראה מפוסל
אימא פנים
היתאבהבהות
נדנדה חול
רחוב ילדות קטן
אימא קטן היה היא
עיר ילדותה רחובות
יפו ראה
נפל ילדה נפל
נדנדה

הסרט הברזילאי "הסוכן החשאי" (2025, 158 דקות) עלה לאקרנים בשבוע שעבר בסינמטק תל-אביב וברשתות הקולנוע הגדולות. הסרט זכה בפרסי הסרט הבינלאומי הטוב ביותר והשחקן הטוב ביותר בפסטיבל קאן האחרון והוקרן אשתקד בפסטיבלי חיפה וירושלים.

"סוכן חשאי", מספר את סיפורו של הפרופסור לשעבר מרסלו אלבס שכינז "ארמנדו", שבשנת 1977, בעת הדיקטטורה הצבאית הפרו-אמריקאית, נמלט מעיר מגוריו בצפון אל רסיפה עיר ילדותו כדי להתחבא מהשלטונות הרודפים אחריו ולהתאחד עם בנו. בעיירה, תחת שם בדוי ויחד עם קהילה של נרדפים אחרים, הוא מנסה לחיות מחוץ לרדאר עד שהמשטר הרודני יקרוס, אך מגלה שטבעת הסכנה הולכת ומתהדקת סביבו.

ארמנדו-מרסלו הוא אלמן, בנו היחיד גדל אצל סבו, אבי האם, שהוא המקרין בבית קולנוע המקומי. לחייו של מרסלו צפויה בסכנה מידית אחרי שפקיד בכיר שעמו הסתכסך שולח שני רוצחים שכירים כדי לחסלו.

סיפורי משנה הנשזרים זה בזה של ארמנדו-מרסלו כוללים אישה קשישה שמאלית המסתירה את הפעילים הנרדפים בדיקטטורה, שוטר מושחת ואף ניצול שואה ששוטרים רואים בו חייל נאצי לשעבר. הבימאי קלבר מנדונסה-פיליו יצר דרמת מתח מרתקת ורחבת יריעה יחד עם השחקן הראשי וולטר מורה.

לפני שנה הוקרן בישראל הסרט הברזילאי "אני עדיין כאן", סיפורו האמיתי של חבר קונגרס לשעבר, שנלקח לחקירה משטרתית בעת הדיקטטורה הצבאית הפרו-אמריקאית ב-1971, ועקבותיו נעלמו. הבימאי המוערך וולטר סאלס הביא למסך את ספרו הביוגרפי של אחת מבני משפחתו: אישה יוצאת דופן ומעוררת השראה היוצאת להיאבק למען בן זוגו שנרצח וכעורכת דין עוסקת בהגנה על זכויות אדם והסביבה. שני הסרטים, "אני עדיין כאן" ו"סוכן חשאי", זכו בתהודה רבה בברזיל, בעת שנשיא הימני הקיצוני ז'איר בולסונרו נשפט על ניסיון הפיכה. חרף ההתערבות הבוטה של נשיא ארה"ב דונלד טראמפ, הרשיע בית המשפט העליון של ברזיל בספטמבר האחרון את בולסונרו בתכנון ניסיון הפיכה ב-2022, וגזר את דינו ל-27 שנות מאסר.

יוסי אבו

מעצימים את המחאה נגד הפשיעה

שבת בתל אביב תהיה הפגנה ענקית נגד הפשיעה המאורגנת ונגד האלימות. אנחנו קוראים לציבור היהודי לבוא ולהשתתף יחד איתנו. אין חצי דמוקרטיה, ואין חצי שוויון ואין חצי חיים משותפים. זה המאבק של כולנו לחיות בביטחון אישי."

ועדת המעקב של הציבור הערבי דגל שחור נגד הפשיעה

שבת, 31.1 | 18:00 | רחבת מוזיאון תל-אביב
ובהמשך צעדה לכיכר הבימה

שותפות השלום

הפגנה - אין דמוקרטיה עם כיבוש

יום חמישי, 29.1 | 19:00 | בית הקרנות, חיפה

בנק"י תל-אביב

מאחורי הסורגים

שיחה עם ד"ר ענת מטר

על מצב האסירים הפלסטינים

יום חמישי, 29.1 | 18:00 | אחד העם 70, ת"א

הגדה השמאלית

"גורמים חתרניים" השקה פוליטית

בהשתתפות ד"ר סבסטיאן בן דניאל,

מיכל קריסטל וד"ר אפרים דויד

יום שני, 2.1 | 20:00 | אחד העם 70, ת"א

מועדון הקולנוע הגדה השמאלית

בעל החלומות/קובי פרג'

הקרנה ושיחה עם הבימאי

יום ראשון, 8.2 | 19:00 | אחד העם 70, ת"א

מק"י - הוועד המרכזי

אירוע פתיחת הוועידה ה-29 של

המפלגה הקומוניסטית הישראלית

יום חמישי, 12.2 | שפרעם

שביתה כללית נגד האלימות והרצח ובדרישה לביטחון אישי לתושבים הוכרזה בעיר טמרה. העיתון "אל אתיחאד" מסר כי השביתה תתקיים ברביעי (28.1) בהשתתפות רופאים, עורכי דין ועובדים סוציאליים. יותר מ-150 רופאים תושבי העיר הדגישו כי הצעד נובע "מאחריותם המקצועית והאנושית". אגודת עורכי הדין המקומית הודיעה על תמיכתה המלאה בשביתה "נוכח ההסלמה המסוכנת והמתמשכת של אירועי אלימות ופשיעה". האגודה התייחסה לאירוע האחרון ליד בית ספר מקומי מול עיני הילדים.

בשני (26.1) נערכו משמרות מחאה של פעילי חד"ש נגד הרצח והאלימות בחברה הערבית מול עיריית ת"א-יפו, בהשתתפות חבר מועצת העיר עו"ד אמיר בדראן, ובאוניברסיטאות תל-אביב, בר אילן וחיפה.

באותו יום קיימו משפחות של נרצחים ערבים מסיבת עיתונאים בכנסת ומחו על אוזלת היד של המדינה בטיפול בפשיעה בחברה הערבית. קאסם עווד, שבנו עבדאללה נרצח בפברואר במרפאת ילדים בכפר יאסיף, סיפר: "רעולי פנים נכנסו למרפאה בזמן שטיפל באמא ובילדיה. טעות בזיהוי. שנה שלמה המשטרה לא הודיעה על התקדמות בחקירה". הוא הוסיף: "כנראה שהממשלה הנוכחית רואה את הדם של האזרח הערבי כ'מיץ עגבניות'. אל תדחפו אותנו לחצר האחורית, חבקו אותנו. אני פונה למגזר היהודי - עזרו לנו!". חברי כנסת מסיעות חד"ש-תע"ל, רע"מ והעבודה התייצבו לצד המשפחות. המנכ"ל של יוזמות אברהם, אמנון בארי סוליציאנו, הציג מתווה בן 12 נקודות למיגור הפשיעה בחברה הערבית. באירוע אמר ח"כ איימן עודה (חד"ש): "במוצאי

השבוע לפי איתי בנימיני

zoha.org.il

זו הדרך ברשתות החברתיות

וואטסאפ

טוויטר

פייסבוק

אינסטגרם

טלגרם

